

LIEF LEVEN DAT IK U KUS

VENUS, DE GODIN VAN DE LIEFDE, IN MIJ TOE TE STAAN
ZIJ STAAT VOOR HET LIEVE LEVEN DAT IK KUS

Gevoelsimpressies over liefde en wat meer

Tekst en illustratie: Kees Leeuwerink
lettervogel@gmail.com

© 2022 lettervogel

ISBN: 978-94-6247-271-6

Teruggrijpend naar fragmenten van mij en anderen. Met Venus als de drijvende universele muze.

Ge-dacht, ge-voeld- ge-daan ('doen' een eenvoudig woord dat op een handeling slaat). Ge-daan is een reeds in het ver-leden ge-beurt iets, is een reeds ge-dane handeling. Op ge- en ver- volgen acties die reeds zijn gedaan. Alzo kan je al te lang stilstaan bij het verleden terwijl je vergeet (althans in je hoofd) dat je inmiddels reeds verder gaat in je 'eigen zelf'. Dit waar te nemen in het nu, dat wat nu gebeurt, op dit moment, terwijl ik dit schrijf of vanaf nu jij, mijn denkend ik, dit schrijft. Jij dan die gedachten vertegenwoordigt die al schrijvend hun gang maar gaan. Helaas nogal vruchteloos want zij doen niets anders dan het erover hebben en aanhalen van 'wat een reeds ver-leden ge-beuren was' (ver-leden tijd, een tijd waaraan je reeds ge-leden hebt). Het is lijden aan zelfgecreëerd probleem-denken (met een door voorwaarden van milieu en maatschappij bepaalt taalgebruik), en de tegenstelling met het hier tegenoverstaande bewuste waarnemen (met hierdoor bepaalt taalgebruik). Ik vraag jou, mijn denkend-ik, mij nu vrij te laten en niet meer te ketenen. Stop it, let me go, because I know but feel that it is good so for my-self.

Te geloven in jezelf-existerend zijn. Namelijk mijn beleving door waarneming van een geheel van indrukken die mijn houding, gedrag, gebaar, kortom mijn totale expressie zijn. Hooguit zeg jij (denkend-ik) dat het te loven is. Inmiddels gaat mijn zelf hierin reeds zijn gang. Onafwendbaar. Misschien is denken juist de neiging de onafwendbaarheid tegen te willen gaan (wat de denker wil). Het gebeuren van geboorte

naar de dood, het verval te willen stoppen. En dat kan dus niet!

Ik leer mij aan mijzelf over te geven. Ikzelf ben het leven. Overgave hieraan!
Jij denker, die mij zegt 'wat moet er worden van mij', met jouw opgelegde voorwaarden als schuldeiser optreedt als ik niet aan die voorwaarden voldoe, terwijl ik al beseft wat ik bewust beleef en dat dit goed voelt. Dus jij houdt wat vaker je kop!
En kan ik het nog hebben over wat en hoe mijn belevingswereld in elkaar zit? En dat ik jou hiervoor dan niet meer nodig heb? Laat dit waar zijn. Jij: 'ja, je mag' (in staat zijn tot en met aanwezig vermogen). Dat ik nu mijzelf mag omarmen, het vermogen, de te ondergane kracht daartoe, heb verworven. Geef mij over aan mijzelf. Dit lijkt wel op geluk als een vorm van gedrag verbonden aan Venus, die ik in mij toe sta.

Embracing me, together with myself.

Over blijft 'het ontdekken' in die belevingswereld en de herhaling van het inmiddels vertrouwde dat 'een leven nu' is. Vertrouwde voortgang van momenten.
Genoeg om jou, denker, te troosten? Het is een soort afscheid, maar nog niet het afscheid van de gebeurtenissen die ik met mensen beleefde, maar slechts herinnering eraan. Daarin kunnen natuurlijk wel personages reeds gestorven zijn. Maar de nog levende personages kan je eventueel nog ontmoeten.
Ook de ontmoeting tussen verschijningen...

Feeling impressions.

Om woorden verbindingen aan te doen gaan naar het onuitsprekelijke...

Venus, de universele muze.

Ik zit sta loop geluk voelend...mij gedraag...nu...en dank het leven in jouw dans en kind
vrouw grazy zijn.

Jij mij onafscheidelijk...aan jou verbonden hebt.

Zo lief zo mooi verliefd ik nu geworden ben.

Het is een oer-gebeuren. Het is het leven waar de dood nu heel dichtbij kan zijn.

Embracing me together with myself.

Om het onuitsprekelijke te voelen in mijn gedragingen...

Op een bierviltjes schrijf ik:

Probeer iets te vertellen zonder namen te gebruiken, want taal is een vehikel van metaforen waartoe ook abstractheden behoren.

Een meer vloeiende taal die gedragingen tot uitdrukking brengt. Meer de intonatie, de muzikale melodie van de klinkers van een bezielde stem. Verbindingen tussen de expressie van mensen en dingen. Meer de woorden die behoren bij de waarneming. Het onuitsprekelijke te voelen in mijn gedragingen...

Wat wil ik overbrengen, delen? Van welk belang is het?

Willen toestaan wat gebeurt. 'De Venus in mij toe te staan'.

Dingen benoemen is slechts nodig voor het kunnen communiceren d.m.v. taal.

Verwachting tegenover berusting. Want verwachting is vaak negatief.

Liefhebben i.p.v. willen liefhebben (willen is vooropgezet).

Begeerte loos zijn is gewenst om je te openen voor het z.g. mysterie.

Maar ook mysterie niet te benoemen omdat het onuitsprekelijk is.

Niet etiketteren. Want benoemen is het plaatsen in de denkwereld, waarmee je niet verder komt dan beperkt.

Verlangen (terecht of niet) om via inspirerende anderen en het andere, trachten te komen tot de meest persoonlijke zoektocht om ergens uit te komen....

Alzo 'LIEF LEVEN DAT IK U KUS'

Maar ook ben ik bang...bevreesd voor het afscheid...van mijn leven...van mij...van de lieve anderen...Mijn lijf praat nog door...geeft mij haar subtiele kracht...Er zijn nog de lieve anderen...en jij...zo liefdevol...En de fijne plekjes in het bos...De vogeltjes enzovoorts...en ik...zo kwetsbaar reeds...Ik ben lief...ook voor jou...
Schrijf gedichtjes om het te behouden...nog even...Wil jullie meenemen...en jij...lieve schat...Jij hoort bij mij...

APRIL 2017

'WAT' de mens op voorhand wil. Bevestigd worden dat we er zijn. Organisatie 'van' het leven.

'DAT' tegelijkertijd het leven ons overkomt. Het gebeuren, opkomende, de droom, 'in' het leven.

Aldus, het spreken 'van wat' het leven is tegenover 'in' het leven (werkwoord) 'dat' zich voltrekt, te vertoeven. Tijdens een liefst mooie-, wisselwerking met de mensen en de dingen.

Doch zij spelen zich vaak tegelijkertijd af. Maar als beiden te weinig voldoen, blijft over het fantaseren, wat vaak te veel illusie is. Maar vaak onafwendbaar noodzakelijk.

DUS JA... dan maar liefst voornamelijk van het gebeuren, het opkomende en de droom...

TEKST EN BEELD

Ik droomde van jou
(En dromen staat vrij. Gelukkig maar)

We zaten aan een tafel
Met anderen
Op een zekere afstand van elkaar

Maar we hadden een afspraak
Dichter bij elkaar te zijn

Opeens, in dezelfde ruimte
Elkaar omarmden

Schreeuwend schatje

Jij vroeg, vrij met mij
Schurkend schraag ik jouw schoonheid
Schokkend schreeuw ik je toe

Lief lokkend koppie
Blijje blik, jouw ogen
Je lach lonkt mij toe

Handen haken mijn lijf

Zo lief

**Met mijn wijsvinger wijs ik haar
Het druppeltje op mijn buik en zeg**

Verwondert als een kind

'look this'

En we lachen, als zien we een wonder

Zij en ik als kinderen zo lief

'Liefje, you did it, we did it'

You and this old man

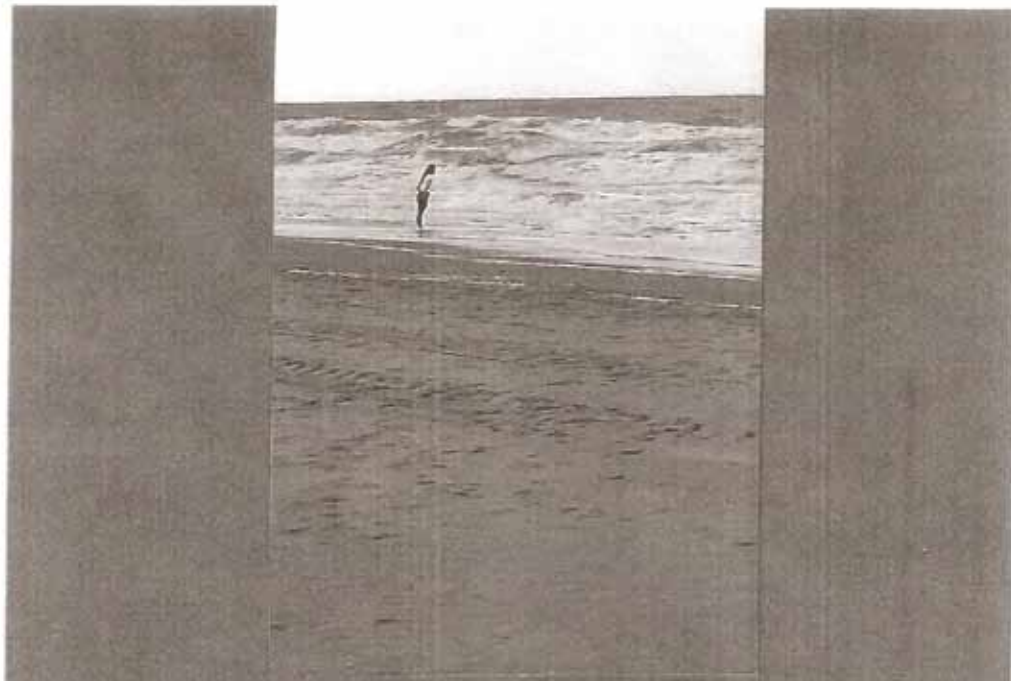
so good so

Always

'And when it is over
I always meet you again
to enjoy your loveliness'

'You need a man like me, isn't it?
I think, to protect
your loveliness'

Voice memo:

Haar meer betekenis

Te geven

Door samen uit te gaan

Te tekenen

Elkaars gemoed

